

Alkotmánybíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hiv.szám: IV/1365-1/2023.

Tárgy: Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 1 3 6 5 - 2 / 2023		
Érkezett: 2023 AUG 03.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet:	Kezeleiroda:

Elektronikusan megküldve a hianypotlas@mkab.hu címre

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Győri Törvényszék 9.K.700.929/2022/6. számú határozata, valamint a Kúria Kfv.III.37.136/2023/2. számú végzése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A perben megismételt eljárásban elsőfokon a Győri Törvényszék 9.K.700.929/2022/6. számon hozott 2023. január 17-én kelt ítéletet, melyet [REDACTED] indítványozó alperes jogi képviselője dr. Steixner Ferenc egyéni ügyvéd cégkapun 2020. január 20-án töltött le. Az ítélet elleni felülvizsgálati eljárásban a Kúria 2022. március 22. napján hozott Kfv.III.37.136/2023/2. számon végzést, melyet cégkapun 2023. április 20. napján töltött le az indítványozó jogi képviselője.

Tényállás

A Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal Győri Járási Hivatala (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a 2018. június 21-én érkezett bejelentés alapján hivatalból eljárást indított az indítványozóval szemben. A bejelentésben foglaltak, valamint a csatolt videófelvétel szerint 2018. május 19-én 10 óra körül egy szemtanú azt látta, hogy két, számára ismeretlen személy csónakban ülve varsákat szed fel a Holt-Marcalon, majd azokat kiürítés után visszahelyezik a vízbe.

Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a felvételen szereplő két személy közül az egyik a halóri feladatokkal megbízott indítványozó. Az indítványozó úgy nyilatkozott, hogy a

██████████ (a továbbiakban: egyesület) megbízásából társadalmi munkában üritették és helyezték ki újra a törpeharcsa-fogó varsákat.

Az elsőfokú hatóság 2018. július 23-án kelt határozatában az indítványozót 110.000,- forint halvédelmi bírsággal sújtotta, állami horgász- és halászejegy, valamint turista horgászejegy váltásától 24 hónapra eltiltotta, továbbá halóri igazolványát és szolgálati naplóját visszavonta.

Az indítványozó fellebbezése folytán eljár alperes az elsőfokú hatóság határozatát részben megváltoztatta, az indítványozót 150.000,- forint halvédelmi bírság megfizetésére kötelezte az egyéb joghátrányok fenntartása mellett. Utalt arra, hogy az egyesület képviselője valóban úgy nyilatkozott, hogy a hatóság által azonosított két személy közül a felperes az ő utasítása szerint járt el a törpeharcsa-fogó csapdák kihelyezése során. Ez az ökológiai célú halászat külön engedéllyel lett volna folytatható, ilyen engedély pedig csak meghatározott képesítéssel rendelkező személy részére adható. Erre tekintettel az indítványozónak rendelkeznie kellett volna a személyes alkalmasságát bizonyító, a tevékenységre jogosító engedéllyel, a nyilvántartás szerint ezzel nem rendelkezett.

A törvényszék az indítványozó keresete folytán megsemmisítő és új eljárásra kötelező döntésében arra a megállapításra jutott, hogy az alperes tényállás-tisztázási kötelezettségének a jogellenes halászat időpontja vonatkozásában nem tett teljes körűen eleget, a halvédelmi bírság mértékének meghatározására vonatkozó mérlegelési kötelezettségét részben megsértette, a halóri igazolvány és szolgálati napló visszavonására vonatkozó döntés indoklására vonatkozó kötelezettségét elmulasztotta, így sérült az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdése, a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény (a továbbiakban: Hvtv.) 68. § (1) bekezdése és az Ákr. 81. § (1) bekezdése. A bíróság előírta az alperes számára, hogy a tanúk meghallgatásával pontosítsa a csatolt felvételen igazolt jogosulatlan halászat időpontját. Kimondta, hogy a megismételt eljárás során az alperes jogosult megállapítani, hogy a felperes a Hvtv. 67. § (1) bekezdésének b) pontja alapján jogosulatlan halászati tevékenységet végzett, amennyiben a jogsértés időpontjában halászati engedéllyel nem rendelkezett. A halvédelmi bírság mértékének megállapítása során az elsőfokú hatóság köteles volt a rekonstruálható tények ismeretében a Hvtv. 68. § (1) bekezdés (1a) pontjában foglalt körülményeket mérlegelni és a bírság mértékét a mérlegelés eredménye ismeretében megállapítani. Előírta továbbá azt is, hogy ha a halóri igazolvány és a szolgálati napló visszavonásáról is dönt, a határozat indoklásában részletesen térjen ki arra, hogy az indítványozó a jogosulatlan halászati tevékenységével milyen, a halóri feladatkörbe tartozó jogszabályt sértett meg.

A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság 2019. május 24-én kelt határozatával az indítványozót 110.000 Ft halvédelmi bírsággal sújtotta, az állami horgász- és halászejegy, valamint turista horgászejegy váltásától a határozat kézhezvételétől számított 24 hónapig eltiltotta, továbbá a halóri nyilvántartásból törölte, a halóri naplót és a társadalmi halóri

igazolványt visszavonta. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként kétségkívül megállapította, hogy az indítványozó a jogellenes cselekményt 2018. május 19-én követte el.

Az alperes 2021. októberében kelt határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. A perrel támadott döntés indokolása szerint az alperes arra a következtetésre jutott, hogy a felperes 2018. május 19-én a halfogásra jogosító okmányok hiányában, jogosulatlanul végezte halászati tevékenységét. Utalt az alperes arra is, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:273. § (3) bekezdése alapján a felperes köteles lett volna megbízójának a célszerűtlen vagy szakszerűtlen tevékenységét megtagadni, mivel az jogszabálysértéshez vezetett. Döntésében utalt arra, az indítványozó elismerte, hogy a videófelvételen ő látható, és azt is, hogy a jogsértést a felettese utasítására követte el, így a jogsértő cselekmény percre pontos meghatározása az ügy érdemi elbírálására nem volt hatással, tekintettel arra, hogy az indítványozó olyan jogsértő cselekményt követett el, amelyet a törvény büntetni rendel. Az indítványozónak, mint halórnek a rá vonatkozó jogszabályoknak és az esküjének megfelelően kellett volna eljárnia, tudatában kellett volna lennie az ökológiai célú szelektív halászatra vonatkozó szabályokkal.

A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította.

Megállapította, hogy a hatóság minden részletre kiterjedő alapos bizonyítása és a bizonyítékok helyes mérlegelése alapján okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az indítványozó által nem vitatottan elkövetett jogosulatlan halászat megvalósítására 2018. május 19-én a reggeli órákban kerülhetett sor. Így a hatóság megfelelő részletességgel értékelte a Hvtv. 68. § (1) bekezdésének (1a) pontjában foglalt követelményeket és a bírság mértékét a mérlegelés eredménye alapján állapította meg.

A csatolt felvétel az indítványozó engedélye nélkül készült, így az minősülhet az Ákr. szerint tiltott bizonyítéknak, azonban azt nem az alperes szerezte be, hanem a jogellenes halászatot dokumentáló bejelentő küldte be. Nem vitatta az indítványozó a megelőző eljárásban tett nyilatkozatában, hogy az egyesület vezetőségének utasítására végzett a felvételen is látható törpeharcsa gyérítési munkálatokat. Az indítványozó 2018. július 4-én született nyilatkozata is rendelkezésre állt, amelyben elismerte, hogy a felvételeken ő szerepel. Ezen nyilatkozat alapján megállapítható, hogy a jogellenes cselekmény megvalósult, így a tevékenység jogszerű voltán az sem változtat, ha a jogosulatlan halászat megvalósítására a hatósági eljárásban megállapított időponttól eltérő időpontban került sor.

Döntése szerint az indítványozó alaptalanul hivatkozott arra, hogy a jogellenes tevékenységet felettesei megbízására végezte, mert a Ptk. 6:273.§ (3) bekezdése alapján a jogszerűtlen utasítás megtagadására lett volna köteles.

Alaptalanul hivatkozott az indítványozó az eljárás időtartamára, valamint arra, hogy emiatt a hatóság a jogszabálysértés megállapításán túl egyéb jogkövetkezményt nem alkalmazhatott volna vele szemben, tekintettel arra, hogy a megelőző eljárásban az elsőfokú hatóság a

hatósági eljárásra irányadó szabályok szerinti határidőn belül hozott döntést, az időmúlás a megismételt eljárást is magában foglaló hatósági és bírósági eljárások miatt állt fenn.

A törvényszék ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.136/2023/2. számú végzésével megtagadta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjára, valamint b) pontra hivatkozással.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Nyilatkozom arról, hogy az indítványozó kimerítette a rendes jogorvoslati lehetőségeket. Az ügyben felülvizsgálati eljárás vagy perújítás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria döntését az indítványozó jogi képviselője 2023. április 20. napján a cégkapuról letöltötte. A törvényszék ítélete és a Kúria végzése ellen dr. Bitskey Botond főtitkár úr által meghatározott hiánypótlási határidőn belül a döntések elleni alkotmányjogi panaszt egységes szerkezetben elektronikusan megküldtem 2023. augusztus 3-án, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőt – figyelemmel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében foglaltakra – megtartottam.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó, mint korábbi felperes jogait az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés a kötelezés folytán érinti. A Kúria döntése befejező határozat, amely ellen nincs helye további jogorvoslatnak.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A bírói határozatok sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében írtakat, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében írtak alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolása

Győri Törvényszék 9.K.700.929/2022/6. számú határozata

1.) Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében írtak sérelme

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016:CL törvény (a továbbiakban: Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pont szerint az ügyintézési határidő teljes eljárásban hatvan nap.

Az Ákr. 103. § (4) bekezdés szerint, ha a hatóság a hivatalbeli eljárásban az ügyintézési határidő kétszeresét túllépi, a jogsértés tényének megállapításán és a jogellenes magatartás megszüntetésére vagy a jogszerű állapot helyreállítására kötelezésen túl egyéb jogkövetkezményt nem alkalmazhat. Ez esetben ugyanazon ügyféllel szemben, ugyanazon ténybeli és jogi alapon nem indítható új eljárás.

A közigazgatási határozatok alapját képező jogsértő cselekmény az alperes határozata szerint 2018. május 19. napján történt. A hatósághoz, a bejelentés *2018. június 21-én* érkezett. Az elsőfokú közigazgatási hatóság megismételt eljárásban *2019. május 19-én* kelt határozatával 110.000,-Ft halvédelmi bírsággal sújtotta, valamint az állami horgász-és halász jegy, valamint turista horgászjegy váltásától a határozat kézhezvételétől számított 24 hónapig eltiltotta az indítványozót. Az alperes másodfokú határozatát *2021. októberében* hozta meg, helybenhagyva az elsőfokú döntést. Az alperes a fellebbezés felterjesztése és a kereset bírósághoz történő továbbítása közötti időben - a másodfokú határozat meghozatalát kivéve - érdemi eljárási cselekményt nem végzett. Az alperes az Ákr. 103. § (4) bekezdésében írtak alapján az indítványozóval szemben szankciót nem alkalmazhatott volna. A jelen ügyben a közigazgatási szabályszegések szankcióról szóló 2017:CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv. 5. §-ában foglaltak alapján sem lehetett volna szankciót kiszabni, mert a jogsértő magatartás hatóság tudomására jutásától számított 6 hónapos szubjektív, illetőleg a jogsértő magatartás elkövetésétől számított 3 éves objektív elévülési határidő is eltelt.

A másodfokú határozat ellen, a törvényes határidőn belül, *2021.11.22-én*- keresettel élt az indítványozó. A keresetet az alperes többszöri telefonon történő megkeresését követően csak *2022. augusztusában* továbbította a bírósághoz. A Kp. 40. § (1) bekezdése 26 napot ír elő a kereset bírósághoz történő továbbítására, ekként az alperes 10 nap híján 8 hónappal túllépte a továbbításra előírt törvényi határidőt. *Az elbírált cselekmény hatóság általi tudomásszerzése és a másodfokú határozathozatal között több mint 3 év telt el, ekként a megismételt eljárásban az alperes jóval túllépte az ügyintézési határidő kétszeresét. Az alperes az Ákr. 103. § (4) bekezdésében írtak alapján az indítványozóval szemben szankciót nem alkalmazhatott volna.*

2.) XXVIII. cikk (1) bekezdése: "Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el." Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmát elvi elvi jelleggel a 7/2013. (111.1.) AB határozatában fejtette ki. Ennek során- az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz fényében -megállapította: annak alkotmányos jellege, hogy a

közigazgatási határozatok bírói ellenőrzése során a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek, nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthető (7/2013. (111.1.) AB határozat, Indokolás (27)). A tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbevitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. A közigazgatási határozatok vonatkozásában ez azt jelenti, hogy azok törvényességének bírói ellenőrzése alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbíráhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is (7/2013. (111.1.) AB határozat, Indokolás (24))

Az Alkotmánybíróság több döntésében is megfogalmazta, hogy a bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvényeknek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével. (Alkotmánybíróság, 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás (23))

A Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján nem érvényesül a kereseti kérelem keretei közötti eljárás követelménye akkor, ha a bíróság a vitatott cselekmény semmisségét állapítja meg. A Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a semmisségi ok észlelése esetén a bíróságnak mérlegelési jogköre nincs, a semmisség fennállása olyan orvosolhatatlan eljárási szabályszegés, amely miatt a közigazgatási cselekményt meg kell semmisíteni. Semmisség észlelése esetén a következmény kizárólag a cselekmény megsemmisítése lehet (Kúra Kfv.III.37.418/2020/6.).

A Győri Törvényszék ítéletének indokolásában arra hivatkozott, hogy az alperes az alapeljárás során betartotta az ügyintézési határidőt. Figyelmen kívül hagyta azonban azt, hogy az alapeljárás és a megismételt eljárás egységes egészet képez, ekként a határidő számítás szempontjából azon időpontot kell figyelembe venni, amikor a jogsértő cselekmény a hatóság tudomására jutott. E tényre figyelemmel az ügyintézési határidőt az alperes nem tartotta be, azt jelentősen túllépte.

A bejelentő a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] hivatásos halőre. A halászati őr működési területét a halgazdálkodási hatóság az általa kiadott szolgálati naplóban határozta meg. Működési területén kívül csak nem nyilvántartott halgazdálkodási vízterületen jogosult eljárni. A bejelentő nem állami alkalmazott, a Holt-Marcal a működési területén kívül esik, így a cselekmény vélelmezett elkövetési időpontjában a Holt-Marcalon ellenőrizni nem volt jogosult! Ennek ellenére a bejelentő szabadidős

tevékenységre (hobbihorgászat) magával vitte a nagy értékű szolgálati kamerát, s azzal titokban, az érintettek hozzájárulása nélkül felvételt készített. Ez sérti a Ptk. 2:48 §-ban foglaltakat. A felvétel felhasználásához nem szerezte be az érintettek adatkezelési nyilatkozatát, s nem tájékoztatta őket az adatvédelmi törvényben foglalt jogaikról sem. A bejelentő így megsértette az Info törvény 5. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat is. Bár az alperes már az alapeljárás során is tisztában volt a fenti jogsértésekkel – nem rekesztette ki a bizonyítékok köréből a kamera felvételt, s a határozatában az elkövetés időpontját e felvételekre és a bejelentő több ízben is módosított tanúvallomására alapította. Az indítványozó az eljárás során elismerte, hogy a felvételen ő szerepel, azonban vitatta azt, hogy elkövette a terhére rótt jogsértést. A tényállás tisztázása során a hatóság mellőzte az indítványozó informatikai szakértő kirendelésére tett indítványát. Az indítvány a felvétel készítése időpontjának a meghatározására irányult. (A felvétel nappali fényviszonyok között készült, ugyanakkor az időbélyegen éjjeli időpont szerepel.)

Álláspontom szerint a bejelentőnek jogkövető eljárása során a kamera felvétel készítését mellőznie kellett volna, s a helyszínen jelenlévő rendőröket, vagy az intézkedésre jogosult halőröket kellett volna értesítenie arról, ha jogsértő cselekményt észlel. Megjegyzem - a felvétel az időbélyeg hibája miatt nem alkalmas az elkövetési idő meghatározására! A hatóság eljárása során maga is észleli azt, hogy az időbélyeg hibás, mivel a felvételen nappali viszonyok vannak, ennek ellenére a felvételen lévő időbélyeg szerint a felvétel éjjel készült. A felvétel készítése előtt a készítő által meghatározott időpont kerül a felvételekre. Ezen időpont 2037. évig szabadon választható, a felvétel manipulálható. A hatóság mellőzte a felvétel megvizsgálására informatikai szakértő kirendelését. Az más kérdés, hogy a hatóságnak már a felvétel készítése jogszabálysértő volta miatt ki kellett volna rekeszteni a kamera felvételt a bizonyítékok köréből.

A Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése kimondja, a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A törvényszék a jogellenesen készült videofelvételt a bizonyítékok köréből nem zárta ki, s a bejelentő egymással és az eljárás egyéb adataival ellentétes nyilatkozatait sem értékelte.

A törvényszék alapos ok nélkül nem alkalmazta a Szankciós tv. 5. §-ában és az Ákr. 103. (4) bekezdésében írt kógens rendelkezéseket, így az Alkotmánybíróság fent hivatkozott 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás (23) pontjában írtakból következően a bírói ítélet nem lehet tisztességes, s ellentétben áll a Kúra Kfv.III.37.418/2020/6. számú döntésében írtakkal is.

A törvényszék megsértette az indokolással kapcsolatos előírásokat is. A jogsértő cselekmény időpontját 2018. május 19. napján a reggeli órákban állapította meg. Ilyen időpont sem a

közigazgatási sem a bírósági eljárásban nem merült fel. A közigazgatási eljárásban meghallgatott tanúk vallomásai cáfolják azt, hogy a cselekmény elkövetésének vélelmezett időpontjában az indítványozó a helyszínen lett volna. Ekként a bíróság indokolása iratellenes és logikátlan.

A törvényszék azáltal, hogy nem észlelte az alperes határozatainak semmiséget eredményezően törvénysértő voltát - megsértette a tisztességes eljárás hatékony jogorvoslathoz való jog elvét is.

A jogsértő döntések az indítványozó számára rendkívül sérelmesnek, mivel a horgászattól, a halászártól, valamint a halászati tevékenységtől történő eltiltás folytán ilyen tevékenységet legalább 2 évig nem végezhet, noha 2022. év júliusában halászvizsgát tett. Az elsőfokú közigazgatási szervnél kilátásba helyezték azt is, hogy az eltiltás miatt további 2 évre nem kaphat halászati engedélyt az indítványozó. Az eltiltást eredő jövedelem veszteség és az emellett alkalmazott bírság a panaszos számára vagyoni hátrányt jelent.

A Kúria Kfv.III.37.136/2023/2. számú végzésének Alkotmányossági szempontból történő értékelésre

A törvényszék ítélete elleni felülvizsgálati kérelemben az indítványozó az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban, az 50. § (2) bekezdés c) pont, a 78. § (1) bekezdés, 85. §, a 92. § (1) bekezdés b) pont, a 97. § (4) bekezdés c) pontjában, és 103. § (4) bekezdésében írtak sérelmét állította. A panaszos a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának alapjául a Kp. 118. § (1) bekezdés ad) és b) pontjában írtakat jelölte meg. Utalt arra, hogy a törvényszék **ítéleti** rendelkezései a Kúria alábbi közzétett precedensértékű ítélezési gyakorlatát sértik.

Kúria Kfv.III.37.306/2021. határozata szerint [49] A Kúria rámutat, az alperes, mint közigazgatási hatóság köteles a rá irányadó ügyintézési határidőt betartva eljárni és tudomásul venni, ha azt több mint kétszeresen túllépi, úgy az Ákr. 103. § (4) bekezdésére figyelemmel nincs lehetősége bírság szankció alkalmazására.

BH 2021.12.350: *Kúria IV. Kfv.37.511/2021. határozata* szerint semmisségi ok észlelése esetén támadott közigazgatási határozat megsemmisítése nem mellőzhető. Ebben a tekintetben nem érvényesül a kereseti kérelemhez kötöttség elve [2017. évi I. törvény (Kp.) 85. § (3) bek., 92. § (1) bek., 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 123. § (1) bek.].

A Kúria Kfv.37511/2021/5. számú precedensképes határozata szerint [33] Azzal kapcsolatban, hogy a felperes a keresetében kifejezetten azt kérte, hogy a bíróság a keresettel támadott határozatot új eljárás lefolytatásának utasítás mellőzésével helyezze hatályon kívül, a Kúria megjegyzi, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség a közigazgatási perben is érvényesül, vagyis a bíróságnak valamennyi perben

érvényesített kereseti kérelemről döntenie kell, ugyan azon nem is terjeszkedhet túl. E szabály alól azonban kivételt képeznek azok a tények, körülmények, amelyet a Kp. 85. § (3) bekezdése szerint a bíróságnak - a közigazgatási bíráskodás objektív jogvédelmi funkciójára tekintettel - hivatalból kell figyelembe venni. Ennek megfelelően nem érvényesül a kereseti kérelem keretei közötti eljárás követelménye akkor, ha a bíróság a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségét állapítja meg. A Kp. 92. § (1) bekezdés a) pontja értelmében semmisségi jog észlelése esetén a bíróságnak mérlegelési jogköre nincs, semmisség fennállása ex lege orvosolhatatlan eljárási szabályszegés, amely miatt a közigazgatási cselekményt a bíróságnak meg kell semmisítenie. Semmisség tehát a legsúlyosabb, orvosolhatatlan eljárási szabályszegés, amelynek következménye kizárólag a közigazgatási cselekmény megsemmisítése lehet. (Kfv.III.37.418/2020/6.)

A kúria fent hivatkozott végzésével mérlegelési jogkörében megtagadta a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását arra hivatkozva, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés ad) pontjában írtakból következően ezen befogadási ok fennállását indokolni kell, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Álláspontom szerint a befogadhatóság indokolását a felülvizsgálati kérelem **eljárási szabálysértések** címszó alatt a következő szerint tartalmazza:

Az Ákr. 2. § (2) bekezdés a) pontjában írtak szerint a hatóság a hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség, az ügyféllel való együttműködés és a jóhiszeműség követelményeinek megfelelően jár el.

A c). pont értelmében jogszabályban meghatározott határidőn belül, ésszerű időben jár el.

Az ügyintézési idő az Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontja szerint 60 nap.

Az Ákr. 103. § (4) bekezdés szerint, ha a hatóság a hivatalbóli eljárásban az ügyintézési határidő kétszeresét túllépi, a jogsértés tényének megállapításán és a jogellenes magatartás megszüntetésére vagy a jogszerű állapot helyreállítására kötelezésen túl egyéb jogkövetkezményt nem alkalmazhat. Ez esetben ugyanazon ügyféllel szemben, ugyanazon ténybeli és jogi alapon nem indítható új eljárás.

A Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján nem érvényesül a kereseti kérelem keretei közötti eljárás követelménye akkor, ha a bíróság a vitatott cselekmény semmisségét állapítja meg. A Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a semmisségi ok észlelése esetén a bíróságnak mérlegelési jogköre nincs, a semmisség fennállása olyan orvosolhatatlan eljárási szabályszegés, amely miatt a közigazgatási cselekményt

meg kell semmisíteni. Semmisség észlelése esetén a következmény kizárólag a cselekmény megsemmisítése lehet (Kúra Kfv.III.37.418/2020/6.).

Kp. 81. § (1) bekezdés alapján a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt - a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel -, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt *megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira*, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is *kiterjedő indokolást*.

A Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése kimondja, a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A bíróság a jogellenesen készült videofelvételt a bizonyítékok köréből nem zárta ki, s a bejelentő egymással és az eljárás egyéb adataival ellentétes nyilatkozatait sem értékelte.

A kúria az indítványozó által felhívott precedens értékű döntések figyelembevételét azért mellőzte, mivel az álláspontja szerint az ügyek között nincs meg az összevethetőség, mert eltérő háttérűek. Ezen érvelést nem osztom a következők miatt. A kúria által közétett alábbi eseti döntés szerint sajátos kérdés közigazgatási perekben a hatósági és a bírósági eljárás lényeges szabályainak megsértése, és e jogsérelem érdemi döntésre való kihatásának, illetve a tisztességes hatósági ügyintézéshez és tisztességes bírósági eljáráshoz való jog talaján történő megítélése. Az eljárásjogi jogkérdés egységes értelmezése érdekében részletes elemzést igényel a vonatkozó eljárási szabályok közötti egyezés. Közigazgatási szabályozási sajátosság, hogy különböző eljárási (kivételesen ágazati) törvények azonosan rendeznek egyes eljárási kérdéseket (pl. Ákr., Ket., régi és új Art., pl. adatok zártan kezelése körében Ákr.-Tpv.), emiatt a tartalmilag azonos, de más-más törvényekben rögzített eljárási szabályok értelmezése sem lehet eltérő [22] Jpe.I.60.002/2021/7.

Az indítványozó által felhívott precedens értékű kúriai döntések kivétel nélkül a Kp. és az Ákr. eljárási szabályait értelmezik. A felvetett absztrakt jogkérdések (pl. ügyintézési határidő túllépés értékelése, a bírságolás megengedhetőségének a kérdése a jelen ügyben megegyeznek a precedens értékű kúriai döntésekben írtakkal. A törvényszék döntése eltér a kötelezően alkalmazandó precedens értékű kúriai döntésekben írtaktól, ezáltal indokolt lett volna a felülvizsgálati kérelem befogadása a jogegység biztosítása érdekében. A felülvizsgálati kérelem befogadásának alap nélküli

megtagadásával a kúria eljárása a tisztességtelen, mivel kizárja a panaszos érdemi jogorvoslathoz történő jogát.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte a nyilatkozó.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

- a Kúria Kfv.III.37.136/2023/2. számú végzése

- a Győri Törvényszék 9.K700.929/2022/6. számú ítélete

Kelt: [REDACTED] 2023. augusztus 3.

[REDACTED]
Dr. Steixner Ferenc egyeni ügyvéd

